

Een telefoongesprek **25/1/2011** - Stephan Gola

(Grammaticaal gecorrigeerd door Stephen voor afdruk doeleinden.)

Stephen spreekt:

"Ik heb inzicht ontvangen in 1 Korintiërs 13, ---Dingen die me mijn hele leven al hinderen, e weet niet echt de diepe waarheid ervan.

Je weet dat Paulus sprak over de gaven van de Geest in 1 Korintiërs 12:31 en dat hij ons een 'nog uitnemender weg' zou wijzen, een betere weg om te ontvangen en te stromen in de dingen van God--- en dat is te wandelen in liefde? En in Hooglied, de Heer laat me zien dat de man zei dat zijn vrouw hem bedwelmde en alleen al naar haar kijken, je weet wel, ze kon niet weggomen. En dezelfde bedwelmende liefde had zij voor hem. Dat is de soort relatie waar God naar uitkijkt om met ons te hebben. Het is een bedwelmende liefdesrelatie met elkaar hebben.

In 1 Korintiërs onderaan staat dat liefde nooit ophoudt en liefde nooit faalt of nooit op houdt met werken.---dit betekend, God stopt niet met werken, Hij komt nooit aan het einde omdat God Liefde is. En aan het einde van het hoofdstuk staat, "En nu blijft geloof, hoop en liefde, deze drie. Doch de meeste van deze is de liefde." Nu begrijp ik eindelijk waarom Paulus dat daar schreef. Wat ter wereld heeft dat te maken met wat hij zojuist gezegd had? Deze drie blijven? En hij zei liefde houdt nooit op.

Dus tussen de verzen 8 en 13 zegt het, bijvoorbeeld van profetieën, zij zullen te niet gedaan worden, ze zullen ophouden, en hetzelfde voor talen en kennis. Maar wanneer het perfecte of complete komt, het gedeeltelijke of hetgeen ten dele is, zal te niet gedaan worden. Toen ik een kind was, sprak ik als een kind maar toen ik een man werd deed ik de kinderlijke dingen weg. Dus tussen vers 8 van liefde faalt nooit of houdt nooit op en vers 13 van deze drie blijven, geloof, hoop en liefde, wordt er over 'gedeeltelijk' gesproken. Ik begrijp nu waar ze over spraken. Ze spreken over profetieën, kennis en een kind zijn als dat ze allemaal een deel van het geheel zijn. Waarmee wordt bedoeld, een profetie is een deel dat we spreken of lezen, kennis is een deel wat we begrijpen en horen hier op aarde maar wanneer de volledige kennis, het volledige begrip, de volheid, ervan komt, de volheid van volwassenheid, heb je niet langer een deel van de volwassenheid of een deel van het geheel maar het hele ding. Daarom, liefde houdt nooit op, waarmee bedoeld wordt, het is volledig. Deze drie blijven onderaan het hoofdstuk: geloof, hoop en liefde. Zij zijn niet een deel. Ze zijn door God op aarde gemanifesteerd in Christus Jezus als een geheel in --- zijn volheid. Dus deze drie zijn vol: Liefde is vol, geloof is vol en hoop is vol. Deze volledige dingen zijn 'complete' dingen omdat ze niet in delen zijn, ze zijn niet in delen gegeven, ze zijn volledig. En dat de grootste van alle drie volle dingen liefde is.

Nu, waar we in kijken is een spiegel. De reden dat het een spiegel is omdat we ons zelf, ons 'eigen ik' zien. Zelf is ons deel; Zelf is dat incomplete deel van het geheel. Dus wanneer we in een spiegel kijken, zien we Zelf; zelf of 'Eigen ik' is dat incomplete deel. Dus wanneer we 'eigen ik' zijn kwijtgeraakt, beginnen we het hele beeld te zien, aangezicht tot aangezicht, we zien een compleet ding. Dat is de reden dat liefde nooit ophoudt. Dus wanneer dat wat ten dele is, of het nu kennis of jou taal of wat dan ook is; wanneer je het hele stuk krijgt ben je niet langer begrensd. Je bent niet langer in je 'eigen ik'; je kijkt niet langer in een spiegel. Je bent niet meer onvolwassen en daar gaat het over, het hele ding. Die een deel ervan is, kijkt naar 'eigen ik'. Uit het 'eigen ik' komen en het grotere beeld zien is in God zijn, in Christus, Dan begin je te zien met Zijn ogen en te horen met Zijn oren, en begrijpen met Zijn hart en geloven met Zijn geloof, het geloof van God. En hier is het waarvan Hij in Jesaja 58 zegt, "Is niet dit het vasten, dat Ik verkies," bedoelende, een vastend leven, een vasten van het 'eigen ik'. Je vast het 'eigen ik' weg. Je hebt het recht om te mompelen en brommen en te wijzen met de vinger en te argumenteren en klagen, huilen en je eigen ding doen. En zoals het staat in de Holman Christian Standard Bible "praat niet teveel". Al deze dingen zijn het recht van het 'eigen ik! Dus wanneer je, je 'eigen ik' wegdoet, dan zegt Hij "Voor je vraagt, zal Ik er zijn"

En Hij zegt, (Jesaja 58:8) "Uw gerechtigheid zal voor uw aangezicht heengaan en de heerlijkheid des Heeren, zal uw achtertocht (rugdekking) wezen." Hij zegt dat wanneer je eenmaal in die plaats komt, niet meer in je 'eigen ik', dat je rechtvaardige daden dan eigenlijk je bescherming aan je voorzijde zijn en de Geest van de Heer, of Zijn aanwezigheid, is je achterhoede En zelfs in Johannes 15:4

(Blijft in Mij, en Ik in u. Gelijkerwijs de rank geen vrucht kan dragen van zichzelf, zo zij niet in den wijnstok blijft; also ook gij niet, zo gij in Mij niet blijft.)

staat dat als je in Mij blijft en Mijn woorden blijven in jou dan (Johannes 14:23):

(Jezus antwoordde en zeide tot hem: Zo iemand Mij liefheeft, die zal Mijn woord bewaren; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen tot hem komen, en zullen woning bij hem maken.)

"Wij zullen tot hem komen en zullen woning bij hem maken," wat betekend, woorden die blijven; woorden die in je leven, dat zijn de woorden die niet afgewezen zijn. Zijn gedachten, Zijn wegen, Zijn daden, Zijn werken. Waarmee gezegd wordt; het 'eigen ik' heeft altijd het recht om die woorden af te wijzen. Dus als je zonder 'eigen ik' in de spiegel kijkt dan zie je niet je 'eigen ik' meer, je ziet dan van aangezicht tot aangezicht met Liefde 'Hem zelf'. Alles is nu helder en je hebt het 'grote beeld' (God) in je gedachten---niet de gedachten van het vlees---zelf. Jezus zei, Het is Mijn Vaders verlangen dat jullie veel vrucht dragen"; dat is wat Ik wil dat je doet. Wat je ook vraagt ('om veel vrucht te dragen' noot van vertaalster), het is gedaan. Nu is het niet meer gevraagd op een manier die gebaseerd is op een deel. En een deel is altijd gebaseerd op 'eigen ik'. En 'eigen ik' is altijd gebaseerd op begrenzingen, en begrenzingen zijn gebaseerd op het niet in staat zijn te zien buiten je eigen ervaringen, je groei en wat je geleerd hebt. Wat betekend dat het 'eigen ik' altijd ten nadele is van het geheel. En dat is wat ik inzag.